

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/383/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715213163
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5715213163.9

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobkyne: T. O., A.. X.XX.XXXX, W. Ž. XXX/X, XXX XX S. S. proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 597 o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu práv spotrebiteľa takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni zo zmluvy o úvere č. 609700093 zo dňa 22.7.2010 bezdôvodné obohatenie vo výške 250 eur spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 20.10.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 16.9.2015 domáhala určenia neplatnosti Zmluvy o úvere č. 609700093 zo dňa 22.7.2010, ďalej povinnosti žalovaného zaplatiť jej z predmetnej zmluvy bezdôvodné obohatenie vo výške 337 eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 14.9.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že bola medzi ňou a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver číslo zmluvy 609700093 zo dňa 22.7.2010 vo výške 1 400 eur. Žalobkyňa uhradila žalovanému celkovú sumu vo výške 1 737 eur s tým, že žalovaný ďalej požaduje zaplatiť 6522,12 eur. Žalobkyňa žalovanému preplatila nad istinu sumu vo výške 337 eur. Z tohto dôvodu žiada aj o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa mal žalovaný obohatiť, keďže úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov. V ďalšom poukázala na to, že zmluva o úvere a všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky, a to išlo o neuvedenie v zmluve o úvere RPMN. Ďalej, čo sa týkalo účelu úveru označeného na povolanie, tak poukázala na to, že žalovaný je po celom Slovensku známy tým, že poučuje svojich obchodných zástupcov, že majú križikovať všetkým spotrebiteľom účel „na podnikanie“, „na povolanie“, „na zamestnanie“, aby tak spotrebiteľov vyňal spod ochrany zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň poukázala na to, že v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (vzťah) má dôkazné bremeno dodávateľ, čiže veriteľ. Ďalej žalobkyňa napadla aj odplatu za poskytnutie úveru a administratívny poplatok, ktorý bol dohodnutý v predmetnej zmluve s tým, že podľa nej požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu materiálnej stránke nie je dodané. Poukázala na rozhodnutia súdov SR, ktorí považujú rozloženie ceny úveru na tretiny (úroky a administratívny poplatok) za nekalú obchodnú prax žalovaného s tým, že samotný administratívny poplatok je v porovnaní s bankami 49- násobne vyšší. Ak žalovaný realizuje obchody na finančnom trhu, tak už len samotnými úrokmi sa majú pokryť aj náklady spojené s podnikaním a tak extrémny administratívny poplatok je neobhájiteľný z hľadiska proporcionality a

dobrých mravov. V ďalšom namietla aj samotnú dohodu o vyplatení zmenky upravenú v čl. 17. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) s tým, že poukázala na to, že zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Je povinnosťou skúmať aj napriek tomu postavenie žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť takúto dohodu vo VOP a táto dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. V ďalšom poukázala na to, že odplata ako podstatná náležitosť je v rozpore s dobrými mravmi. Ide o neplatný právny úkon ako celok. Poukázala na to, že je presvedčená, že zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a jeho povinnosťou je poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie RPMN, ročnej úrokovej sadzby v uzatvorených zmluvách, použitie neprijateľnej podmienky a určenie neprímerane vysokej ceny úveru nemožno hodnotiť inak, ako konanie na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech opísanými praktikami. V súvislosti s podanou žalobou v rámci prostriedkov procesného útoku doložila žalobkyňa do konania zmluvu o úvere zo dňa 22.7.2010 (č. l. 8) a priložila viaceré rozhodnutia súdov SR.

2. Podaním doručeným súdu 21.10.2015 (č. l. 58) sa žalovaný vyjadroval k žalobe, ktorý v prvom rade namietol, že spornú zmluvu o úvere č. 609700093 nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko mala byť poskytnutá na účel povolania tak, ako je zaškrtnuté v predmetnej zmluve. Žalobkyňa na základe oprávnenia, ale aj povinnosti podľa v tom čase platného § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) neuniesla v rámci svojho návrhu na začatie konania dôkazné bremeno v preukázaných tvrdeniach, že na základe zmluvy o úvere mu bol poskytnutý úver za účelom preklenutia nepriaznivej finančnej situácie. Je dôležité, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Nakoľko žalobkyňa nemienila použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. K administratívnej poplatku žalovaný poukázal na to, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu a navyš cena plnenia podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Ak žalobkyňa namietla výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak, ako žalovaný). K dohode o vyplnení zmenky poukázal na to, že je nesporne cenným papierom s tým, že nemôže ísť o zmluvné dojednanie a teda ani o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tvrdenie žalobkyne, že takáto dohoda nemá čo hľadať v spotrebiteľských vzťahoch, je nedôvodné a nepravdivé. Zmenka je totiž cenným papierom a nie spotrebiteľskou zmluvou, a teda vzťahy zo zmenky nemôžu byť spotrebiteľské. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia tak, ako to ustanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere. Predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú a rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov, čiže razantne odmieta žalovaný, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu.

3. Žalobkyňa v reakcii na výzvu súdu uviedla, že uzatvárala predmetnú zmluvu s obchodným mandatórom pánom Bútorom z Turčianskych Teplíc a v čase podpisu zmluvy o úvere nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, nakoľko bola v tom čase na starobnom dôchodku s tým, že doložila súdu aj ako dôkaz Výmer starobného dôchodku a poukázala aj na to, že žalovaný je všeobecne známy, že praktikami obchádza všetky proti úžerné opatrenia prijímané slovenským zákonodarcom z iných súdnych konaní, napr. Humajová c/a POHOTOVOSTĚ, a.s., Okresný súd Martin č. k. 10C/273/2012 jasne vyplývajú zneužívajúce praktiky žalovaného, pričom jeho samotný obchodný zástupcovia (pozn. ako svedok vypovedal pán Bútor) na súdoch svedčili, že sú inštruovaní, aby účel úveru vyznačovali tak, aby sa obchádzali normy určené na ochranu spotrebiteľa. V tejto súvislosti si súd do konania doložil aj zápisnicu o pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin vo veci sp. zn. 10C/273/2012, kde vo veci vypovedal aj obchodný mandatár žalovaného pán Bútor, ktorý uzatváral zmluvu aj so samotnou žalobkyňou a vyjadroval sa k jednotlivým praktikám žalovaného v súvislosti s uzavretím zmlúv.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7C/383/2015-133 zo dňa 8.12.2016, určil neplatnú zmluvu o úvere a zaviazal žalovaného povinnosťou vydať žalobkyňi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 337 eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 20.10.2015 do zaplatenia. Návrh žalobkyne zamietol

len v časti týkajúcej sa zaplatenie 5,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 337 eur za obdobie od 14.9.2015 do 19.10.2015. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný (č. I. 138), v ktorom poukázal na neodstrániteľnú prekážku konania, ktorú predstavuje existencia veci rozhodnutej, na ktorú je súd povinný prihliadať počas ktorejkoľvek časti konania. Poukázal na to, že o platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere č. 609700093 (teda, či zmluva je bezúročná a bez poplatkov alebo nie) už bolo rozhodnuté dňa 12.4.2012 rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 12643/11, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Poukázal na to, že súd musí skúmať predmetný neodstrániteľný nedostatok v konaní, a to res iudicata. K posúdeniu zmluvy o úvere doplnil len, že úver bol poskytnutý na žiadosť klienta za účelom povolania a tento účel bol taktiež zaškrtnutý aj v zmluve o úvere zo dňa 22.7.2010. Poukázal na to, že výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) s tým, že všeobecné určenie neplatnosti zmluvy tak, ako to určil prvostupňový súd je v hrubom rozpore s právami veriteľa, ktoré mu priznáva platná legislatíva. K otázke platnosti zmluvy ako celku žalovaný zotrúva na doterajšej argumentácii s tým, že v predmetnom prípade nemožno žiadať neplatnosť právneho úkonu ako takého, keďže podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť. Čiže pokiaľ by bola neplatná len tá časť odplaty, ktorá by podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, žalovaný by mal naďalej nárok na ostávajúcu primeranú odplatu, žalobca nemôže dosiahnuť neplatnosť celej zmluvy z dôvodu neprimeranej výšky odplaty, keďže neexistuje zákonné ustanovenie, na ktoré by sa mohol odvolať. K premlčaniu žalovaný uviedol, že považuje požadovaný nárok žalobkyne, že sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 16.5.2015 s tým, že poukázal na to, že vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobca môže domáhať v subjektívnej (dvojročnej) lehote, najneskôr však do uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Žalobca nijako skutkovo nepreukázal možnosť uplatnenia 10 - ročnej premlčacej lehoty. To znamená, že v odvolaní žalobca vzniesol námietku premlčania.

5. Žalobkyňa sa vyjadrovala k podanému odvolaniu (č. I. 152), kde okrem skutkových tvrdení, ktoré už uvádzala v podanej žalobe, poukázala na to, že považuje rozhodcovský rozsudok za nulitný rozsudok, nakoľko tento bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola platne dojednaná a preto nebola ani daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať v tejto veci. Poukázala na viaceré rozhodnutia súdov SR. Ďalej doplnila tie skutočnosti, že potrebovala predmetný úver na spotrebu a nie na zamestnanie. To, že žalovaný má prax, že ako náhle ide o zamestnaného, tak musí sa vyznačiť účel úveru na zamestnanie, predstavuje podľa nej nekalú obchodnú prax.

6. Podaním doručeným súdu 5.6.2017 (č. I. 162) sa žalovaný vyjadroval k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu, kde poukázal na to, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi ním a žalobkyňou je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobkyne, aby spory so žalovaným riešila výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov.

7. O odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. k. 6Co/264/2017-196 rozsudok Okresného súdu Martin v I., II. a IV. vete výroku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na to, že súd prvej inštancie sa s uplatneným žalobným nárokom vysporiadal v stručnom odôvodnení, keď konštatoval vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, keď v dôsledku absencie RPMN v spornej zmluve je daný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Zároveň však predmetnú zmluvu medzi stranami sporu označil za neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, stotožniac sa s tvrdením žalobkyne, že v danom prípade sa jedná o úžeru a jej tvrdením ohľadne dohody o vyplnení zmenky. Iná argumentácia a vysvetlenie myšlienkového postupu okresného súdu z rozhodnutia nevyplýva. Nie je jasné, ktorý úkon má byť neplatný, v akom rozsahu, z akého dôvodu a na základe akého právneho posúdenia. Odkaz na skoršie rozhodnutia iných súdov je nepostačujúci, pretože nedáva obraz o predmete aktuálne prejednávanej veci. Súd prvej inštancie v mimoriadne stručnom odôvodnení nevysvetlil podstatné dôvody, ktoré ho viedli k vydaniu napadnutého rozsudku, čím vážnym spôsobom zasiahol do práv odvolateľa na spravodlivý proces. Popísané pochybenie v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za také podstatné, že nevidel dôvod

sa ďalej v podrobnostiach zaoberať ďalšou argumentáciou žalovaného v jeho opravnom prostriedku, keďže tu boli jednoznačne splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V ďalšom okresný súd vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvoma procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou. Prihliadne pritom na argumentáciu obidvoch procesných strán v konaní (vrátane námietok žalovaného uvedených v jeho odvolaní na čl. 138 až 143 spisu a dôkazy nimi predložené do spisu). Po doplnenom dokazovaní okresný súd opätovne rozhodne o nároku žalobcu uplatnenou žalobou, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti pôvodného zákonného sudcu bol spis pridelený novému zákonnému sudcovi na prejednanie a rozhodnutie.

9. Súd na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.11.2018, vo veci rozhodol v neprítomnosti strán sporu s čím súhlasili strany sporu, uviedli aj vážne dôvody ich neúčasti, ktoré súd akceptoval. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré doložila do konania žalobkyňa v rámci podanej žaloby, ako aj s listinnými dôkazmi, ktoré si vyžiadal súd od žalovaného.

10. Podľa § 497 ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ak aj všetky ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav: Žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 22.7.2010 úverovú zmluvu číslo 609700093 (č.l. 235). Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 400 eur a žalobkyňa ako dlžníka sa zaviazala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 1 216 eur., t. j. T.j. celkovo mala zaplatiť čiastku 2 616 eur v 12 - mesačných splátkach po 218 eur. Zároveň súd mal preukázané, že bol vydaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR12643/11 dňa 12.4.2012 (č.l. 237) o nároku vyplývajúceho z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, a to tak, že rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalobcovi sumu 1 906,83 eur spolu so zmenkovým úrokom, zákonným úrokom a nahradiť aj trovy konania. Na predmetný rozsudok stáleho rozhodcovského súdu poukázal žalovaný, ktorý ho na výzvu súdu aj do konania doložil. Z predmetného rozsudku stáleho rozhodcovského súdu, na ktorý sa odvolával žalovaný jednoznačne vyplynulo, že tento vychádzal z toho, že mala žalobkyňa v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere podpísať aj zmenku dňa 22.7.2010 na základe dohody o vyplnení zmenky. To znamená, že rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sa týkal nároku vyplývajúceho zo zmenky, ktorá bola vystavená a podpísaná zo strany žalobkyne v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere. Tieto skutočnosti neboli sporné, okrem toho, či žalobkyňa zmluvu uzavrela ako fyzická osoba v rámci jej povolania, alebo za účelom spotreby.

14. Žalobkyňa bola v zmluve o úvere v prvom rámečku označená ako fyzická osoba nepodnikateľ s uvedením rodného čísla a trvalého pobytu. V zmluve je zároveň predtlačená formulácia, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Žalobkyňa tvrdila, že peniaze použila na osobnú spotrebu a v čase, keď uzatvárala zmluvu nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, bola na starobnom dôchodku, o čom súdu predložila aj rozhodnutie o tom, že jej bol poskytovaný starobný dôchodok, zvýšený od 1.1.2011 (č.l. 103) a zvýšený od 1.1.2012 (č.l. 104). V rámci tvrdení žalobkyne a týchto listinných dôkazov je možné vyvodiť záver, že žalobkyňa, že bola v čase uzatvorenia zmluvy poberateľkou invalidného dôchodku, ktorý sa považoval za starobný dôchodok a vdovský dôchodok. Zároveň z úradnej činnosti je súdu tiež známe, že obchodní zástupcovia žalovaného,

čo vyplynulo aj z priloženej zápisnici o pojednávaní v konaní sp. zn. 10C/273/2012 (č. l. 107), mali príkaz vpisovať do zmlúv údaje o dlžníkoch, kde z výsluchu Dušana Bútora, ide o osobu, ktorá uzatvárala zmluvu aj so žalobkyňou (č.l. 111) uviedol, že títo boli inštruovaní, akým spôsobom majú tieto kolónky súvisiace s účelom úveru vyplňať a boli inštruovaní teda tak, aký účel úveru majú v jednotlivých kategóriách obyvateľstva vyplňať priamo v úverovej zmluve, teda kedy majú zaškrtnávať, že sa prostriedky používajú na výkon zamestnania, kedy na výkon povolania, podnikania alebo na iný účel. Rovnako uviedol, že bola interná tabuľka obchodnej spoločnosti Pohotovosť a na základe tejto tabuľky vyplňoval tlačivá zmluvy. Vedel, že ako sa prevalilo niekoľko sporov, kde práve dôchodcovia namietali, že sa im uvádza ako účel úveru „povolanie“, tak tieto pokyny obchodná spoločnosť stopla. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uzavrel, že žalobkyňa vystupovala pri uzatváraní predmetnej zmluvy ako spotrebiteľ a peniaze použila na svoju súkromnú potrebu.

15. Súd následne pristúpil k posúdeniu námietky prekážky rozhodnutej veci, kde podstatným pre posúdenie uvedenej námietky bolo to, či rozhodcovská doložka uvedená v úverovej zmluve je vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy platná. V danom prípade rozhodcovská doložka nebola dojednaná v osobitnej zmluve. Bola uvedená len vo všeobecných podmienkach. Táto je písaná drobným písmom, začína sa približne v strede bodu 14. VOP poskytnutia úveru (č.l. 236). Teda nie je písaná ako samostatný odsek, pričom túto si žalobkyňa osobitne nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Čiže mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam upraveným v zmluve a VOP. Znenie tejto doložky pritom núti žalobkyňu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak žalovaný podá žalobu na rozhodcovský súd (súdu sú z úradnej činnosti pritom známe iba prípady, keď bol žalobcom v rozhodcovskom konaní žalovaný, pričom je súdu tiež známe, že prípadné námietky žalovaných ohľadne spotrebiteľského charakteru zmlúv a potreby aplikácie prepisov na ochranu spotrebiteľa zväčša nie sú žiadnym spôsobom zohľadňované). Rozhodcovskú doložku v tomto znení, ktorá bola žalobkyňu v podstate nanútená, keďže nemala možnosť ju odmietnuť, súd považuje za neprijateľnú podmienku. Táto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd k tejto otázke ešte poznamenáva, že zákon síce nevylučuje možnosť riešenia sporov v rozhodcovskom konaní aj v spotrebiteľských veciach, avšak, ak má byť rozhodcovská zmluva, resp. doložka uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, a teda ako individuálne dojednaná, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje predovšetkým informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá, ktorá voľba konkrétne znamená. Z predloženej rozhodcovskej doložky nevyplýva, že by žalobkyňa vôbec mala možnosť voľby, a ak by ju aj mala (čo súd nemal preukázané), tak z predložených listín nevyplýva, že by sa jej poskytli jasné a zrozumiteľné informácie, predovšetkým čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a aké sú jeho dôsledky. V rozhodcovskej doložke absentujú akékoľvek informácie o podstatných skutočnostiach a následkov rozhodcovského konania, ktoré sú potrebné pre slobodné rozhodnutie spotrebiteľa so znalosťou veci, ako napr. o záväznosti rozhodcovského rozsudku, voči ktorému zväčša nie je prípustný opravný prostriedok v zmysle dvojinstančnosti konania (ako je to napr. v súdnom konaní pred všeobecnými súdmi, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie môže na základe odvolania preskúmať odvolací súd) alebo o tom, že touto dohodou s riešením sporov prenáša na súkromnú osobu, ako ani poučenie aspoň o základnom procesnom postupe rozhodcovského súdu a o právach a povinnostiach povinného v prípadnom rozhodcovskom konaní. Takúto rozhodcovskú doložku dohodnutú za vyššie uvedených okolností spolu s absenciou individuality jej dojednávania, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v dôsledku toho neplatná. Za takéhoto stavu potom vo veci rozhodol orgán, ktorý na to, nemal právomoc, čo je jednou zo základných podmienok právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia určitého orgánu. V tomto smere sa súd stotožňuje s názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/232/2012, na ktorý poukázala aj žalobkyňa v podaní, že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúceho sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na predmet konania súd túto otázku súd posúdil ako predbežnú otázku a má za to, že nie je daná prekážka rozhodnutej veci.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených východísk súd dospel k záveru, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Úverová zmluva ako zmluvný typ je upravená v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti zmluvných strán z úverovej zmluvy sa tak riadia ObZ. Ak však ide o spotrebiteľský úver, okrem úpravy v ObZ, je potrebné aplikovať aj špeciálnu úpravu zákona o

spotrebiteľských úveroch a takáto zmluva musí obsahovať náležitosti upravené v tomto zákone. Zároveň dohodnuté práva a povinnosti v spotrebiteľskej zmluve nemôžu byť v rozpore s § 52 a nasl. OZ.

17. Po preskúmaní predmetnej zmluvy o úvere súd má za to, že táto neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, RPMN a priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov. Uvedená zmluva teda neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v citovanom § 9 ods. 2 písm. i), j), f), y) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere. Absencia týchto náležitostí spôsobuje, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobkyni preto vzniklo právo na vrátenie iba skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Čo sa týka argumentácie žalobkyne, že by mala byť neplatná celá zmluva ako celok, súd sa s touto argumentáciou nestotožňuje. Mal za to, že z dôvodu absencie náležitostí zmluvy sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko bolo preukázané, že žalobkyni ako spotrebiteľovi bol poskytnutý úver, teda žalobkyňa ho začala čerpať.

18. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Na výzvu súdu žalovaný predložil do konania prehľad splátok realizovaných žalobkyňou na predmetný úver (č. I. 234). Tieto splátky boli dané aj žalobkyni, táto ich nerozporovala. V konaní je zrejmé, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 400 eur a tento splatila v celkovej výške 1 737 eur, t.j., že predmetný úver preplatila žalobkyňa v sume 337 eur. Žalovaný vzniesol námietku premlčania v odvolaní ohľadom celého nároku žalobkyne. Žaloba bola podaná na súd 16.9.2015. Z tohto dôvodu sú premlčané teda splátky, ktoré žalobkyňa preplatila navyše čiastky 1 400 eur, a to tie, ktoré realizovala do 30.7.2012. Čo sa týka ďalších splátok, ktoré žalobkyňa realizovala dňa 19.4.2013 v sume 100 eur a 16.5.2013 v sume 150 eur, tieto súd považoval za nepremlčané, nakoľko ich realizovala v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Súd je tohto názoru, že pokiaľ malo na strane žalobkyne vzniknúť bezdôvodné obohatenie na základe neplatných náležitostí zmluvy o úvere, toto si mohla žalobkyňa uplatniť odo dňa vyplatenia finančných prostriedkov zakladajúcich vznik nároku podľa § 451 OZ. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. K bezdôvodnému obohateniu získanému plneniu bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej dobe. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. Subjektívna lehota na uplatnenie nároku mohla začať plynúť odo dňa, kedy žalobkyňa zaplatila jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho, na čo bola povinná. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného povinnosťou vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 250 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Je potrebné uviesť, že uvedený prípad pre účely posúdenia vzniku bezdôvodného obohatenia je možné posúdiť ako plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže po posúdení okolností uzavretia zmluvy a jej náležitostí súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda žalobkyni odpadla povinnosť zaplatiť žalovanému viac ako jej bolo poskytnuté. Ak by aj neprichádzalo do úvahy posúdenie úveru ak bezúročného a bezpoplatkového (čo z vyššie uvedených skutočností podľa názoru súdu prichádza) bolo by možné uvedený prípad posúdiť ako plnenie zo zmluvy, ktorá je v časti neplatná, keďže odplatu vo výške dosahujúcej 96 % z poskytnutej istiny je možné považovať za odplatu dohodnutú v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ) a aj s dobrými mravmi, t.j. ako neplatnú a to už s prihliadnutím na priemerné úrokové sadzby bánk pri obdobných úveroch v čase podpisu zmluvy (priemer úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch do jedného roka v čase uzavretia zmluvy bol 8,14 % ročne.

19. V zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ súd, rešpektujúc právoplatnosť tretej vety výroku prvého rozsudku v konaní, ďalej zaviazal žalovaného k zaplateniu 5,5% úroku z omeškania ročne zo sumy 250 eur od 20.10.2015 do zaplatenia, lebo je s vrátením tejto sumy v omeškaní. Prvýkrát sa mohol dozvedieť o žiadosti žalobkyne na vrátenie žalovanej sumy dňa 19.10.2015, kedy mu bola doručená žaloba (č. I. 57).

20. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobkyňa a žalovaný, vzhľadom na priznanie čiastočného nároku žalobkyne, mali vo veci rovnaký pomer úspechu a neúspechu, a preto súd žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.